

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun.Chișinău, str.Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

3r-529/18

Nº _____

Recurent AO „COPYRIGHT,,
Mun.Chișinău, str.Independenței 50, of.12

Intimata Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală
Mun.Chișinău, str.Andrei Doga, 24/1

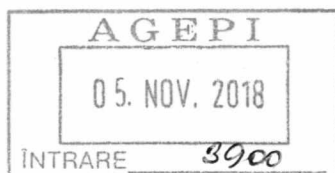
Curtea de Apel Chișinău, Vă expediază Decizia nr. 3r-529/18 la
acțiunea depusă de către AO Asociația Națională Copyright Agenția de
Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM privind contestarea actului
administrativ

Anexă Decizia nr. 3r-529/18— file

Grefier

Cupcic

Cupcic Luminița

DECIZIE

22 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Vladislav Clima

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc și Ala Malii

examinând în ședință de judecată recursul declarat de către Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 iunie 2018, prin care s-a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” în cauza civilă intentată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la contestarea actului administrativ,

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

c o n s t a t ă:

La data de 07 iunie 2018, Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” s-a adresat în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală privind anularea Instrucțiunii privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și / sau conexe.

În cursul judecării acțiunii în fond, la 20 iunie 2018, Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” a formulat și a depus cerere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii solicitând suspendarea executării Instrucțiunii privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și / sau conexe.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 iunie 2018, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată Judecătoriei Chișinău la 07 iunie 2018, de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea actului administrativ.

Instanța de fond a motivat soluția prin aceea că reclamantul nu a invocat temeiurile prevăzute de art. 21 al Legii contenciosului administrativ și cele prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă, operând exclusiv cu argumente ce țin de fondul litigiului de contencios administrativ, adică, cele cu privire la legalitatea actului contestat.

La 04 iulie 2018, Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 iunie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, soluționând problema prin decizie și emiterea unei soluții de admitere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat că la soluționarea cerinței de asigurare a acțiunii, instanța de fond nu a dat o apreciere faptului că prin executarea actului administrativ contestat pot fi cauzate prejudicii ireversibile asociației reclamante, or, în temeiul unor Instrucțiuni ilegale, Agenția efectuează controale la organizațiile de

gestiune colectivă, solicitându-le anume în temeiul acestor Instrucțiuni orice documente și acte.

A indicat recurenta că urmare a acestor controale, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală poate retrage Avizul de activitate al OGC Asociația Națională „Copyright”, fapt ce va avea consecințe negative, inclusiv până la stoparea activității organizației legale constituită și înregistrată.

Recurenta susține că acțiunile Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală sunt ilegale, așa cum Agenția a ignorat și a respins neargumentat și neîntemeiat recunoașterea drepturilor legale ale reclamantei, a aprobat un act administrativ ignorând cu desăvârșire normele legislației pertinente.

În întâmpinare, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a formulat și a depus referință asupra recursului declarat de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright”, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

În susținerea poziției sale procesuale, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a indicat că reclamantă-recurentă nu a justificat necesitatea de a fi instituite măsurile de asigurare a acțiunii.

Studiind și analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide necesară emiterea unei soluții de respingere a recursului și menținere a încheierii contestate.

Dispozițiile art. 423, 424 alin. (1) și art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, instituie jurisdicția Curților de apel în examinarea recursurilor declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei, termen ce a fost respectat de Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright”, așa cum încheierea contestată a fost emisă la 21 iunie 2018, iar cererea de recurs a fost depusă la 04 iulie 2018.

Conform art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 432 Codul de procedură civilă, (1) părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. (2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. (3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. (4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului

doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Instituția asigurării acțiunii civile în procesul civil, reprezintă mecanismul ce constă dintr-un șir de măsuri (mijloace) procesuale menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești în cazul satisfacerii pretențiilor reclamantului.

Dispozițiile art. 174 alin. (1) Codul de procedură civilă, vin să concretizeze că aceste măsuri se aplică exclusiv la cererea participanților la proces, în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă și doar în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Măsurile aplicabile sunt consfințite în art. 175 Codul de procedură civilă, care nu conține o listă exhaustivă, la latitudinea judecătorului sau instanței fiind posibile și alte măsuri asiguratorii, dar care să corespundă scopului determinat în art. 174 Codul de procedură civilă.

Totodată, art. 21 din Legea contenciosului administrativ acordă persoanei posibilitatea de a solicita instanței de contencios administrativ, concomitent cu înaintarea acțiunii și suspendarea executării actului administrativ contestat. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Suspendarea executării actului administrativ contestat, ca măsură asiguratorie nu este regăsită în mijloacele aplicabile potrivit dispoziției de mai sus, cu toate acestea reprezintă o instituție asimilată unei măsuri asiguratorii, ca excepție de la regula enunțată de art. 174 Codul de procedură civilă (instituirea întru prevenirea imposibilității executării hotărârii), în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, care prin Hotărârea nr.18 din 11 decembrie 2012 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, a precizat că, [...] suspendarea actului administrativ constituie o formă a asigurării acțiunii, or garantează posibilitatea realizării pretențiilor din acțiune în cazul satisfacerii acesteia, contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate, este un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, constituie o garanție acordată reclamantului și are drept scop înlăturarea producerii efectelor actului administrativ atacat, care ar putea fi ireparabile și este aplicabilă doar când se întrunește cazul justificat și este argumentată măsura prin prevenirea pagubelor iminente.

Precizarea s-a impus pornind de la prezumția de legalitate a actului administrativ, care este emis în executarea concretă a legii, fiind considerat legal până la proba contrară, dar și pornind de la caracterul obligatoriu al acestuia, or actul administrativ unilateral este el însuși un titlu executoriu, neexecutarea fiind contrară bunei ordini juridice într-un stat de drept și o democrație constituțională, astfel că măsura suspendării executării actului administrativ - ca operație juridică de întrerupere temporară a efectului acestuia - apare ca o situație de excepție de la regula executării din oficiu (*executio ex officio*).

Corespunzător, măsura asiguratorie instituită de art. 21 din Legea contenciosului administrativ, ca excepție de la regula enunțată de art. 174 Codul de procedură civilă (instituirea întru prevenirea imposibilității executării hotărârii), este aplicabilă doar când

se întrunește cazul justificat și este argumentată măsura prin prevenirea pagubelor iminente.

Subsecvent, aceleași reguli de instituire a suspendării, de existență a cazului justificat și scopului prevenirii pagubelor iminente, sunt regăsite și în Recomandarea Consiliului Europei nr.(89)8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, potrivit căreia: „Atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. [...] În decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului. [...] Măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.”

Explicațiile de practică judiciară unitară date în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2009, nr. 10, cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ, țin să specifice că, la soluționarea chestiunii cu privire la suspendarea actului administrativ, instanța va lua în considerație toți factorii și interesele relevante și va dispune suspendarea lui numai dacă va constata că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, sau dacă vor exista temeiuri vădite privind ilegalitatea actului (cazul prima-facie împotriva valabilității lui).

Prin urmare se conchide că, măsura asiguratorie prin suspendarea executării actului administrativ contestat, ține de substanța obiectului acțiunii, instanța urmează să o dispună doar în circumstanțe excepționale în care în mod plauzibil se afirmă un risc al unei pagube ireparabile sau există un caz prima-facie împotriva valabilității actului. Sarcina probațiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea întinderii și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din înscrisurile cauzei, Colegiul constată că recurenta-reclamantă Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright”, pretinzând suspendarea Instrucțiunii privind controlul activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și / sau conexe, a invocat cazul justificat (prima-facie împotriva valabilității actului), susținând caracterul ilegal al actului administrativ contestat, dar și iminența unui prejudiciu ireversibil, efectuarea controalelor activității organizațiilor de gestiune colectivă.

Instanța de fond a respins cererea reclamantei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, enunțând că reclamanta nu a invocat temeiurile prevăzute de art. 21 din Legea contenciosului administrativ și cele prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă.

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că prima instanță a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, pronunțând o soluție de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs în acord cu prima instanță reține că prin caz bine justificat se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se

bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu.

Drept pagubă iminentă se definește prejudiciul material viitor și previzibil. Atât cazul bine justificat cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicată în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege în cuprinsul cererii prin care se solicită măsura suspendării, rezultând așadar faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de solicitantul suspendării executării actului administrativ.

Nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului cauzei, care privește examinarea legalității, examinare ce excede cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ. Judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului.

Astfel motivele de nelegalitate a actului invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, în acest sens, argumentele recursului nu pot fi reținute.

Paguba iminentă presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Privitor la dovedirea iminenței unei pagube, se impune ca eventuala producere a ei, să fie o consecință a executării actului administrativ. Rezultă că cerința referitoare la iminența producerii pagubei este presupusă, ceea ce contravine caracterului de excepție al instituției suspendării actelor administrative.

Colegiul Civil constată că în cererea de asigurare formulată primei instanțe, text preluat și în recurs, recurenta-reclamantă Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” doar a constatat existența acestor condiții de admisibilitate a suspendării, fără însă să arate de ce apreciază că acestea sunt îndeplinite în raport cu solicitanta, sau care sunt împrejurările legate de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ sau de producere a prejudiciului ireparabil, în sensul art. 21 din Legea contenciosului administrativ.

În acest sens, Colegiul reține că reclamanta-recurentă s-a mărginit doar să menționeze că pot fi cauzate pagube iminente prin efectuarea unor controale ale activității reclamantei și astfel a aplicat principiul presupunerii rezonabile, statuând că soluția de suspendare se impune întru prevenirea consecințelor iremediabile ce-i pot fi aduse prin efectele actului administrativ - act permisiv de inițiere a controlului activității organizațiilor de gestiune colectivă.

Or, în realitate, în acord cu prima instanță, Colegiul consideră că argumentele avute în vedere de către recurentă nu justifică nici cazul bine justificat și nici iminența producerii unei pagube iminente, solicitanta aplicând în esență presupunerea, fără indicarea concretă a împrejurărilor de fapt și de drept, de natură să creeze prejudiciul, astfel că în lipsa unei astfel de argumentări, se exclude exercițiul suspendării.

Colegiul reține, de altfel, că în cererea de asigurare, recurenta-reclamantă nu a arătat concret iminența prejudiciului, sau cel puțin previzibilitatea lui.

Astfel, recurenta-reclamantă a invocat doar aspecte generice, cum ar fi probabilitatea producerii prejudiciului iminent și ireparabil prin excavarea fundației în

imediată apropiere, care nu ar fi restabilite în eventualitatea unei eventuale hotărâri judecătorești de desființare a actului administrativ contestat.

Instanța de recurs consideră că aceste aspecte generice, în situația când orice lucrări de construire sunt demarate în baza actelor permissive și de proiect, elaborate inclusiv pe baza studiilor de impact, exclud riscurile presupuse de recurentă și nu pot justifica un caz bine justificat și nici iminența producerii unui prejudiciu ireparabil, în sensul dispozițiilor art. 21 al Legii contenciosului administrativ, întrucât acestea nu pot genera o îndoială rezonabilă și serioasă în privința legalității actului administrativ contestat și previzibilității producerii unui prejudiciu iminent și ireparabil.

Astfel, Colegiul civil consideră că cererea de asigurare nu conține raționamentele enunțate ce ar impune suspendarea, din care motive se conchide legalitatea soluției primei instanțe de respingere a ei, astfel că se va opera prin menținerea încheierii contestate.

În consecință, având în vedere că din actele pricinii nu rezultă circumstanțe de natură să justifice aplicarea măsurilor de asigurare, instanța de recurs consideră soluția primei instanțe întemeiată, pentru care motive se impune concluzia de respingere a recursului declarat și menținerea încheierii contestate.

Reiterând, pe motivele expuse, Colegiul civil ajunge la concluzia de respingere a cererii de recurs declarate de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” împotriva încheierii și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și 428 Codul de procedură civilă, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d i s p u n e:

Se respinge recursul declarat de către Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright”.

Se menține încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 iunie 2018, prin care s-a respins cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” în cauza civilă intentată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Clima Vladislav

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc

COPIA CORESPUNDE ORIGINALULUI

Judecător Clima Vladislav

Ala Malîi